

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.518 van 27 juni 2002
in de zaak A. 75.729/VII-15.922.**

In zake : Patrick BUYSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. POLLET en I. SAMOY,
kantoor houdende te STADEN,
Diksmuidestraat 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. MARTYN
kantoor houdende te AVELGEM
Doorniksesteenweg 82.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick BUYSE op 18 september 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 22 juli 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling, waarbij zijn beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 6 februari 1997, houdende de weigering van de vergunning aan verzoeker om een rundvee- en kippenfokkerij gelegen te 8920 Langemark, Grasstraat 15, kadastrale percelen, afdeling 1, sectie C, perceelnrs. 186/s en 300/g te wijzigen door het verminderen met 80 runderen en het verplaatsen van 5.000 stuks pluimvee en het uitbreiden met 9.600 stuks pluimvee, 5.000 liter petroleum en 20 m³ mestwater (citernes), ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2000 die de neerlegging van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 mei 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. CARLIER die, loco Advocaten P. POLLET en I. SAMOY verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DEJONCKHEERE die, loco Advocaat G. MARTYN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 8 oktober 1990 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle op naam van BUYSE Sylvain en Patrick akte van 80 runderen, 6.500 mestkippen en 200 m³ dierlijke mestopslag voor een periode tot 1 september 2011. Op 10 augustus 1992 verleent hetzelfde college aan verzoeker een vergunning voor een uitbreiding met 13.000 kippen, 5.000 liter mazout en 150 m³ dierlijke mestopslag voor een termijn verstrijkend op 1 september 2011.

1.2. Op 4 oktober 1996 dient verzoeker een milieuvergunningsaanvraag in om de inrichting gelegen aan de Grasstraat 15 te Langemark-Poelkapelle als volgt te wijzigen: het verminderen met 80 runderen en het verplaatsen van 5.000 stuks pluimvee en het uitbreiden met 9.600 stuks pluimvee, 5.000 liter petroleum en 20 m³ mestwater.

De bedoeling is dat de inrichting een kippen- en rundveefokkerij zou omvatten met 29.100 slachtkuikens, 370 m³ dierlijke mestopslag en 10.000 liter mazout.

Op 6 februari 1997 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen evenwel de gevraagde vergunning. De bestendige deputatie was onder meer van oordeel dat de aanvraag niet verenigbaar was met de bepalingen "van artikel 3, paragraaf 2, 1°, 1ste-, b) van het Vergunningenbesluit".

1.3. Met een aangetekend schrijven van 10 maart 1997 stelt verzoeker beroep in tegen dit weigeringsbesluit. In het beroepschrift leest men onder meer :

"Daar er geen uitbreiding van de fosfaatproduktie wordt beoogd, menen wij dat dit een punt in ons voordeel is.

(...)

Voor wat de mestafzet betreft, kunnen we erop wijzen dat deze altijd volgens de geldende wetgeving heeft plaatsgevonden. De kippenmest wordt bijna altijd via een erkend vervoerder afgezet. Bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag heeft de Mestbank blijkbaar de mestafzet van de tweede entiteit, die bestaat uit mestvarkens, ook meegeteld, wat volgens mij hier niet van doen is".

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht :

(a) de afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseert principieel gunstig;

(b) de afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg adviseert ongunstig;

(c) de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) adviseert ongunstig. In het advies wordt overwogen dat de exploitant van de inrichting bovendien nog de exploitant is van een andere inrichting gelegen aan de Grasstraat 8 te Langemark-Poelkapelle, waarvoor bij de VLM vergunningsbeslissingen bekend waren die de exploitatie van 960 mestvarkens en 860 m³ mestopslag mogelijk maakten. De VLM overweegt dat het bedrijf waartoe de inrichting behoort derhalve in totaal vergunningen heeft voor het houden van 19.500 slachtkippen, 80 runderen en 960 mestvarkens.

Voorts wordt in het advies gesteld :

"1.5. Betreffende de verenigbaarheid met het Mestdecreet

- Overwegende dat volgens artikel 34, §4 van het Mestdecreet er, behoudens bij hernieuwing van de milieuvergunning van een inrichting, er geen vergunning kan verleend worden, indien het bedrijf waartoe de inrichting behoort na het verlenen van de gevraagde vergunning een aantal vergunde dieren zou bekommen

dat groter is dan een bepaald maximum; dat dit maximum in artikel 34, §4 van het Mestdecreet vastgelegd is; dat toepassing van deze formule op onderhavige aanvraag tot verandering volgend resultaat geeft:

$$950/1350 + 29100/42000 = 0,70 + 0,69 = 1,39$$

waarbij : 29.100 : het aantal stuks pluimvee (in de Grasstraat 15)
950 : het aantal stuks varkens in een niet-gesloten bedrijf (in de Grasstraat 8).

- Overwegende dat toepassing van de formule van artikel 34, §4 van het Mestdecreet derhalve een resultaat geeft dat groter is dan 1, en derhalve de aanvraag tot verandering niet verenigbaar is met artikel 34, §4 van het Mestdecreet".

en

"1.6.4.5. Conclusie : totale mestafzetmogelijkheid naar de toekomst toe :

- Overwegende dat derhalve de totale mestafzetmogelijkheid van deze inrichting naar de toekomst toe ... kg P₂O₅ bedraagt, waarvan:
 - 3151 kg P₂O₅ via grondgebonden afzet
 - 2675 kg P₂O₅ via grondverbonden afzet, waarvan 2675 kg P₂O₅ via de bewezen mestafzetmogelijkheden in het verleden en 0 kg P₂O₅ via de bewezen mestafzetmogelijkheden naar de toekomst toe
 - 0 kg P₂O₅ via afzet via verwerking
 - 0 kg P₂O₅ via afzet via export
- Overwegende dat de totale gewenste vergunde mestproductie van het bedrijf waartoe deze inrichting behoort 10279 kg P₂O₅ is (overeenkomstig 950 'andere' varkens en 29100 slachtkippen)
- Overwegende dat de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export dus kleiner (is) dan de totale vergunde mestproductie van het bedrijf waartoe deze inrichting behoort; dat derhalve deze aanvraag niet verenigbaar is met de bepalingen van artikel 3, §2, 1°, 1ste-, b) en artikel 3, §2, 1°, 2de-, a) van het Vergunningenbesluit".

Het advies besluit als volgt :

"Overwegende dat deze aanvraag :

- Een aanvraag tot verandering betreft de vergunning van een inrichting (sic) :
 - die krachtens art. 2, 7° van het Mestdecreet als bestaande veeteeltinrichting kan beschouwd worden en dus verenigbaar is met afd. 5.9.3 van VLAREM II en met de bepalingen van art. 13, 3° van het Vergunningenbesluit;
 - die geen stijging van de vergunde mestproductie van de inrichting tot gevolg heeft, en derhalve verenigbaar is met artikel 13, 3°, a) van het Vergunningenbesluit.
- waarvan het bedrijf waartoe de inrichting behoort zowel voor als na het verlenen van de gevraagde vergunning kan beschouwd worden als een gezinsveeteeltbedrijf, en derhalve verenigbaar is met artikel 13, 3°, b) van het Vergunningenbesluit
- de laatste drie jaar de diersoorten waarvoor verandering van de vergunning aangevraagd wordt aangegeven heeft bij de Mestbank, en derhalve verenigbaar is met de bepalingen van art. 3, §2, 1°, 1ste-, d) en art. 3, §2, 1°, 2de-, c) van het Vergunningenbesluit;
- de mestafzet de laatste drie jaar conform de vigerende bepalingen van het Mestdecreet gebeurd is, en derhalve verenigbaar is met art. 3, §2, 1°, 1ste-, c) en art. 3, §2, 1°, 2de-, b) Vergunningenbesluit;

- de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking, de afzet via export en de afzet via verwerking niet minstens even groot is als de som van de vergunde mestproducties van alle inrichtingen van het bedrijf waartoe deze inrichting behoort, en derhalve niet verenigbaar is met de bepalingen van art. 3, §2, 1°, 1ste-, b) en art. 3, §2, 1°, 2de- a) van het Vergunningenbesluit;
- de opslagcapaciteit voor mengmest groter is dan nodig om een periode van 6 maand te kunnen overbruggen, en derhalve verenigbaar is met art. 5.9.2.3., §1 van VLAREM II
- de inrichting beduidend meer dieren kan huisvesten dan diegene aangevraagd in de vergunning, en aangezien de aanvraag betrekking heeft op slachtkippen, die in de praktijk niet kunnen, en zelfs niet mogen geteld worden, bij controle, is dit feit wel degelijk relevant bij het beoordelen van een vergunningsaanvraag. verleent de Vlaamse Landmaatschappij ongunstig advies voor de gevraagde verandering van de vergunning tot exploitatie van een inrichting omvattende : (...)"

(d) de afdeling milieuvergunningen van AMINAL adviseert gunstig.

(e) de gewestelijke milieuvergunningscommissie adviseert gunstig. De vertegenwoordiger van de VLM adviseert bij wijze van minderheidsstandpunt evenwel de vergunning te weigeren omdat de mestafzetmogelijkheid voor de totale mestafzet van het bedrijf waartoe de inrichting behoort niet voldoende is en dat de aanvraag derhalve niet verenigbaar is met artikel 3, § 2, 1°, 1ste, b) en artikel 3, § 2, 1°, 2de-, a), van het vergunningenbesluit;

(f) nadat de gewestelijke milieuvergunningscommissie haar advies uitbracht brengt de VLM nog een aanvullend advies uit, dat evenzeer ongunstig is. In dit aanvullend advies zijn dezelfde overwegingen aan te treffen als de hierboven afgedrukte overwegingen uit het initieel advies.

1.5. Op 22 juli 1997 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt ongegrond verklaard. De weigeringsbeslissing is gestoeld op volgende motieven :

"(...);

(Overwegende) dat, na uitbreiding er op het bedrijf waartoe deze inrichting behoort volgende dierenpopulatie zou gehouden worden : 29.100 stuks pluimvee overeenkomstig de dierenpopulatie op de inrichting gelegen in de Grasstraat 15;

dat ten aanzien van het gunstige meerderheidsadvies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie en overeenkomstig het aanvullend advies van de Vlaamse Landmaatschappij de som van de vergunde dieren overeenkomstig het artikel 34, §4 van het Mestdecreet als volgt dient bepaald :

$$950/1.350 + 29.100 / 42.000 = 0,70 + 0,69 = 1,39$$

overeenkomstig 950 varkens in de Grasstraat 8 en 29.100 stuks pluimvee in de Grasstraat 15;

dat voormeld resultaat groter is dan 1 en de gevraagde verandering derhalve niet verenigbaar is met artikel 34, §4 van het Mestdecreet;

(...)

Overwegende dat er, voor wat deze inrichting betreft, er mestafzetmogelijkheid is voor 5.826 kg P₂O₅; dat de gevraagde mestproductie voor deze inrichting 5.529 kg P₂O₅ zou bedragen; dat ten aanzien van het gunstige meerderheidsadvies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie dient opgemerkt dat de Vlaamse Landmaatschappij in haar aanvullend advies van 10 juni 1997 terecht argumenteert :

- dat de totale gewenste vergunde mestproductie van het bedrijf waartoe de inrichting behoort 10.279 kg P₂O₅ is overeenkomstig 950 'andere' varkens en 29.100 slachtkippen;

- dat de totale mestafzetmogelijkheid naar de toekomst toe 5.826 kg P₂O₅ bedraagt :

- 3.151 kg P₂O₅ via grondgebonden afzet;

- 2.675 kg P₂O₅ via grondverbonden afzet uit de in het verleden bewezen mestafzetmogelijkheden;

- dat de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export niet minstens even groot is als de som van de vergunde mestproducties van alle inrichtingen van het bedrijf waartoe de beschouwde inrichting behoort; dat de beoogde verandering bijgevolg evenmin verenigbaar is met de bepalingen van artikel 3, §2, 1° van het Vergunningenbesluit;

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- zoals blijkt uit de voorgaande overwegingen is de beoogde verandering niet verenigbaar met het Mestdecreet, met name :

- niet met artikel 34, §4 van het Mestdecreet

- noch met de bepalingen van artikel 3, §2, 1° van het Vergunningenbesluit;

(...)

- de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export is niet minstens even groot als de som van de vergunde mestproducties van alle inrichtingen van het bedrijf waartoe de beschouwde inrichting behoort;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

(...)"

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat onder de hoofding "middelen tot nietigverklaring" verzoeker "voorafgaandelijk" aan de aangevoerde middelen vooropstelt wat volgt : "De kwestieuze inrichting voldoet na de vooropgestelde veranderingen aan alle bepalingen van het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten"; dat verzoeker vaststelt dat de drempels van P₂O₅ en stikstofproductie, bedoeld in artikel 5 van het decreet van 23 januari 1995 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet), overschreden zijn, zodat artikel 34, § 3 t.e.m.5 van het meststoffendecreet juncto artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34

van het decreet van 23 januari 1995 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit) niet langer toepassing kunnen vinden, doch wel artikel 33 van het meststoffendecreet juncto artikel 4 van het vergunningenbesluit; dat verzoeker betoogt dat onmiskenbaar voldaan is aan het bepaalde in artikel 4, § 2, van het vergunningenbesluit;

2.1.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij desbetreffend stelt wat volgt :

De betreffende inrichting voldoet na de vooropgestelde verandering niet aan alle bepalingen van het meststoffendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

Voor vergunningsaanvragen die ontvankelijk en volledig verklaard zijn na 1 januari 1996 en voor 1 januari 1997, zoals in casu het geval, moet voor het verlenen van een milieuvergunning onder meer rekening gehouden worden met de artikelen 33 én 34 van het meststoffendecreet en artikel 13 van het vergunningenbesluit.

Voor vergunningsaanvragen die ontvankelijk en volledig verklaard werden voor 1 januari 1997, werd bij wijze van overgangsmaatregel een specifieke uitvoering gegeven aan artikel 33, § 1, derde alinea van het vergunningenbesluit. Deze overgangsregeling kan teruggevonden worden in artikel 13 van het vergunningenbesluit.

Het is derhalve foutief als verzoeker stelt dat t.a.v. zijn vergunningsaanvraag artikel 33 van het meststoffendecreet juncto artikel 4 van het vergunningenbesluit moet toegepast worden.

Artikel 4 van het vergunningenbesluit is niet van toepassing op vergunningsaanvragen waarvan de datum van ontvankelijkheid en volledigheidverklaring ligt vóór de datum van inwerkingtreding van artikel 4, dit is 1 januari 1997, quod in casu.

Ingevolge artikel 13 van het vergunningenbesluit wordt de algemene beperking op het verlenen van vergunningen opgeheven voor het veranderen van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf op voorwaarde dat de vergunde mestproductie na de verandering niet stijgt en aan de voorwaarden van artikel 3, § 2, 1°, van het vergunningenbesluit is voldaan.

In casu werd evenwel niet aan deze voorwaarden voldaan, zodat de vergunning daarom alleen al diende te worden geweigerd. Voor de samengenoemen bedrijven gelegen aan de Grasstraat 8 (960 mestvarkens) en de Grasstraat 15 (29.100 kippen) was niet voldaan aan de voorwaarde dat de som van de grondgebon-

den afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export minstens even groot moet zijn als de som van de vergunde productie van alle inrichtingen van het bedrijf samen.

Ingevolge artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet mag er vanaf 1 januari 1996 geen vergunning meer verleend worden indien ingevolge de vergunningverlening het totaal aantal vergunningsplichtige dieren van alle inrichtingen van het bedrijf samen een bepaald maximum overschrijdt, hetgeen in casu het geval was;

2.1.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker betoogt dat aan de voorwaarden van artikel 13 juncto artikel 3, § 2, 1°, van het vergunningenbesluit is voldaan; dat inzonderheid de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export minstens even groot is als de som van de vergunde productie van alle inrichtingen van het bedrijf samen; dat verzoeker op dit punt verwijst naar het vierde middel; dat hij betoogt dat artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet in de huidige casus geen toepassing kan vinden; dat hij desbetreffend stelt:

"a/ De tegenpartij stelt in haar memorie van antwoord volkomen ten onrechte dat de inrichting van verzoeker na de vooropgestelde veranderingen eveneens dient te voldoen aan de bepalingen van artikel 34 par 4 van het Mestdecreet.

b/ Genoemde bepaling is evenwel thans niet van toepassing en wel om volgende reden.

b.1. Conform artikel 33 van het Mestdecreet mag de P₂O₅ en de N-productie in het Vlaamse Gewest- berekend op basis van de volledige veestapel, vermenigvuldigd met de in artikel 5 van het Mestdecreet bepaalde produktiehoeveelheden per dier per jaar - niet meer bedragen dan 75 miljoen kg P₂O₅ en 169 miljoen kg N.

Het milieuvergunningenbeleid ten aanzien van vergunningsplichtige inrichtingen bedoeld in de rubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst van VLAREM I verschilt naargelang deze drempel al dan niet is overschreden.

- worden deze drempels niet bereikt of overschreden, dan geldt de regelingbepaald in artikel 34 par 3 tot en met 5 van het Mestdecreet jo artikel 3 van het Vergunningenbesluit.
- wordt één van deze drempels overschreden, dan geldt artikel 33 par 1 van het Mestdecreet jo art. 4 van het Vergunningenbesluit.

(Zoals reeds gesteld is voor de vergunningsaanvragen dewelke volledig en ontvankelijk werden verklaard voor 1 januari 1997 in een uitzonderingsregime voorzien door art. 13 Vergunningenbesluit.)

b.2. Conform artikel 33 par 1 van het Mestdecreet is het de Vlaamse Regering die bepaalt of één van de maxima bereikt of overschreden is.

b.3. Aangezien de Vlaamse Regering in haar besluit dd. 20.12.1995 tot uitvoering van artikel 33 par 1 van het Mestdecreet heeft bepaald dat de maxima overschreden zijn met respectievelijk 1,9 en 2,7 miljoen kg. kan artikel 34 par 3 tot en met 5 van het Mestdecreet thans niet langer toegepast worden.

c/ De verplichting tot het thans buiten beschouwing laten van art. 34 par 4 van het Mestdecreet blijkt genoegzaam uit de Ministeriële Omzendbrief van

09.05.1996 met betrekking tot de behandeling in 1996 van milieuvergunningsdossiers voor veeteeltbedrijven.

c.1. Zoals de tegenpartij terecht opmerkt wordt in genoemde Omzendbrief gesteld dat voor alle milieuvergunningsaanvragen die volledig en ontvankelijk verklaard zijn na 1 januari 1996 voor het al dan niet verlenen van een vergunning inzonderheid rekening moet gehouden worden met de artikelen 33 en 34 van het Mestdecreet. (punt 2. Behandeling van milieuvergunningsaanvragen klasse 1 en 2 die ontvankelijk en volledig verklaard zijn vanaf 1 januari 1996. 2.1. Wettelijke bepalingen)

Onder zelfde item wordt evenwel gesteld:

'Bij wijze van overgangsmaatregel is in 1996 een specifieke uitvoering gegeven aan deze decretale bepalingen. Deze overgangsbepalingen zijn vastgelegd in artikel 13 van het vergunningenbesluit.

Er is bepaald dat :

- ...

- ...

- de algemene beperking in het mestdecreet op het verlenen van vergunningen wordt opgeheven voor veranderingen van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf en voorzover de vergunde productie op de inrichting niet stijgt; hierop zijn eveneens de voorwaarden van artikel 3 par 2 1° van toepassing.'

Gelet op bovenstaande is het duidelijk dat voor de behandeling van milieuvergunningsaanvragen in 1996 dewelke aan genoemde voorwaarden voldoen (quod in casu) artikel 34 par 4 van het Mestdecreet - dat voorziet in de zogenaamde leefbaarheidsnorm - niet geldt, gezien 'de algemene beperking in het mestdecreet op het verlenen van vergunningen wordt opgeheven'.

Er wordt uitdrukkelijk gesteld welke voorwaarden en wetsbepalingen dienen vervuld te zijn, met name :

- veranderingen van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf;

- de vergunde productie op de inrichting mag niet stijgen;

- de bepalingen van artikel 3 par. 2 1° van het Vergunningenbesluit dienen vervuld te zijn.

Artikel 34 par 4 van het Mestdecreet wordt hieronder niet vernoemd!

c.2. Ook onder punt '2.2. Toepassing in de praktijk' van de omzendbrief dd. 09.05.1996 wordt betreffende de verandering van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf artikel 34 par 4 van het Mestdecreet niet vermeld onder de voorwaarden die dienen vervuld te zijn opdat een vergunning zou kunnen worden verleend. Artikel 3 par 2, 1° van het Vergunningenbesluit wordt daarentegen expliciet genoemd.

d/ Verzoeker wenst in deze context te verwijzen naar het Besluit van de Bestendige Deputatie houdende weigering van de aangevraagde milieuvergunning dd. 06.02.1997 (stuk 1) waarin de naleving van artikel 34 par 4 van het Mestdecreet niet als voorwaarde voor het verwerven van een milieuvergunning in 1996 wordt vooropgesteld.

'Overwegende dat volgens het Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten de verandering van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsbedrijf in 1996 nog wel mogelijk is op voorwaarde dat de gevraagde mestproductie niet stijgt, dat de oorspronkelijk afgeleverde vergunning nog rechtsgeldig is, dat de mestafzet in het verleden voldoende bewezen is en dat de mestafzet naar de toekomst toe gelijk is aan de vergunde productie'.

e/ Verzoeker refereert tenslotte naar een aantal publicaties, waarin eveneens de stelling verdedigd wordt dat artikel 34 thans buiten toepassing dient te worden gelaten.

zie :

VAN HOORICK, G., De nieuwe mestwetgeving in het Vlaamse Gewest, Tijdschrift voor Milieurecht, 1996, blz. 148 ev. :

'In het geval dat deze drempels niet zijn bereikt of overschreden, geldt de regeling bepaald in artikel 34 par 3 tot par 5 van het Mestdecreet jo art. 3 van het Besluit Vergunningen ...'

VAN CALSTER, G., 'Het vergunningenbeleid in het nieuwe Mestdecreet. Overzicht en enkele juridische beschouwingen. Tijdschrift voor Agrarisch Recht, 1996, blz. 173, uitgegeven door de Vlaamse Landmaatschappij :

Algemene politiek inzake de vergunningen : artikel 34 Mestdecreet - Uitvoeringsbesluit.

Deze (minder strenge) bepalingen zijn van toepassing in de hypothese dat de vastgestelde maxima in Vlaanderen niet zijn overschreden. In gevolge de vaststelling door de Vlaamse Regering dat dit laatste wel het geval is ... zijn de volgende beperkingen dus voorlopig niet van toepassing. Zij zullen in werking treden van zodra de situatie dusdanig is verbeterd dat de maxima die zijn bepaald in artikel 33 van het Mestdecreet niet worden overschreden ...'

f/ Volledigheidshalve wenst verzoeker te benadrukken dat de tegenpartij er tegenstrijdige standpunten op nahoudt aangaande de toepassing van artikel 34 par 4 van het Mestdecreet.

Eenzijds houdt zij voor dat deze bepaling - niettegenstaande de vastgestelde overschrijding van de normen voorzien in artikel 33 van het Mestdecreet - verder dient toegepast te worden en anderzijds stelt zij dat artikel 3 par 4 van het Vergunningenbesluit enkel de beperkingen voor inrichtingen en bedrijven regelt 'als de in artikel 33 par 1 van het Mestdecreet - vastgestelde normen niet overschreden zijn'.

Artikel 34 par 4 van het Mestdecreet zou derhalve niettegenstaande de overschrijding gelding vinden doch haar uitvoeringsregeling voorzien in art. 3 par 4 van het Vergunningenbesluit niet.

Dit kan uiteraard niet worden aanvaard";

2.1.4.1. Overwegende dat één van de weigeringsmotieven is dat de vergunningsaanvraag van verzoeker niet verenigbaar is met artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet, naar luid waarvan, behoudens in geval van hernieuwing van de milieuvergunning, geen milieuvergunning mag worden verleend indien ingevolge de vergunningverlening het totaal aantal vergunningsplichtige dieren van alle inrichtingen van het bedrijf samen een bepaald maximum overschrijdt; dat verzoeker betoogt dat zijn vergunningsaanvraag niet mocht worden getoetst aan artikel 34 van het meststoffendecreet daar de maxima bedoeld in artikel 33, § 1, van het meststoffendecreet overschreden zijn; dat met andere woorden hij van oordeel is dat in geval van overschrijding van die maxima de artikelen 33 en 34 niet cumulatief mogen worden toegepast;

2.1.4.2. Overwegende dat de ratio legis van de artikelen 33 en 34 van het meststoffendecreet erin bestaat om ter bescherming van het leefmilieu een strikt vergunningenbeleid te voeren en, indien het leefmilieu in een bijzondere mate bedreigd wordt doordat bepaalde maxima inzake de difosforpentoxide (P₂O₅) en stikstofproductie overschreden zijn, een nog strikter vergunningenbeleid te voeren;

dat artikel 34, § 3 tot en met § 7 van het meststoffendecreet een basisregeling bevat betreffende het verlenen van milieuvergunningen voor veehouderijen die in principe steeds van toepassing is; dat artikel 33, §1 een uitzonderingsregeling omvat die geldt wanneer bepaalde maxima inzake de productie van P_2O_5 en stikstof zijn overschreden en die het verlenen van vergunningen aan nog restrictievere voorwaarden onderwerpt, juist omdat bepaalde maxima inzake de P_2O_5 en stikstofproductie zijn overschreden; dat het in voege treden van een uitzonderingsregeling geen afbreuk kan doen aan de verdere gelding van de gemeenrechtelijke regeling; dat zoniet de uitzonderingsregeling die geldt op het ogenblik dat het leefmilieu het meest bedreigd wordt volledig haar doel zou voorbij schieten; dat dienvolgens de uitzonderingsregeling en de gemeenrechtelijke regeling cumulatief moeten worden toegepast;

2.1.4.3. Overwegende dat verzoeker ter ondersteuning van zijn argumentatie vruchteloos steun zoekt in de omzendbrief van 9 mei 1996; dat vooreerst een omzendbrief geen afbreuk kan doen aan de decretale regeling, die zoals hiervoren uiteengezet, voorziet in een cumulatieve gelding van de artikelen 33 en 34 van het meststoffendecreet wanneer de maximale productienormen van stikstof en P_2O_5 op het niveau van het Vlaamse Gewest zijn overschreden; dat bovendien de omzendbrief nergens expliciet stelt dat artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet niet meer toepasselijk is als de voornoemde maxima overschreden zijn; dat de passus uit de omzendbrief waarop verzoeker zich baseert luidt als volgt:

"Bij wijze van overgangsmaatregel is in 1996 een specifieke uitvoering gegeven aan deze decretale bepalingen. Deze overgangsbepalingen zijn vastgelegd in artikel 13 van het vergunningenbesluit.

Er is bepaald dat :

(...)

- de algemene beperking in het mestdecreet op het verlenen van vergunningen wordt opgeheven voor veranderingen van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf en voorzover de vergunde productie op de inrichting niet stijgt; hierop zijn eveneens de voorwaarden van artikel 3, §2, 1°, van toepassing";

dat de "algemene beperking" in het meststoffendecreet waarop bovenstaande passus doelt ook kan slaan op de beperking neergelegd in artikel 33, § 1, tweede lid, van het meststoffendecreet op grond waarvan geen vergunningen meer worden afgeleverd behalve voor hernieuwing en volledige verplaatsing van de inrichting; dat het derde lid van artikel 33, §1, er aan toevoegt dat voor gezinsveeteeltbedrijven van deze "algemene beperking" kan worden afgeweken hetgeen kan gebeuren bij besluit van de Vlaamse regering, die de voorwaarden daartoe vastlegt; dat de geciteerde passus

uit de omzendbrief dit in herinnering brengt en daarbij de essentie van de uitzonderingsregeling aanstipt; dat, daarenboven, in dezelfde omzendbrief wordt gesteld dat voor de behandeling van milieuvergunningaanvragen klasse 1 en 2, die ontvankelijk en volledig verklaard zijn na 1 januari 1996, onder meer de artikelen 33 en 34 van het meststoffendecreet gelden (zie punt 2.1. van de omzendbrief);

2.1.4.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat artikel 34, §4, van het meststoffendecreet toepasselijk is op de voorliggende vergunningaanvraag; dat het onderzoek van de middelen zal geschieden op grond van dit uitgangspunt;

2.2.1. Overwegende dat, onder verwijzing naar de voorafgaande opmerking, verzoeker als eerste middel aanvoert dat de verwerende partij artikel 34, §4, van het meststoffendecreet niet mocht toepassen op zijn vergunningaanvraag;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de decreetgever nergens aanduidt dat de overschrijding van de maxima van artikel 33, §1, van het meststoffendecreet de toepassing van artikel 34 uitsluit en deze bepalingen alternatief moeten worden toegepast, en dat zij van oordeel is dat niets belet dat deze niet-tegenstrijdige bepalingen cumulatief worden toegepast;

2.2.3. Overwegende dat uit de bespreking van de voorafgaande opmerking is gebleken dat artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet mocht worden toegepast op de in het geding zijnde vergunningaanvraag; dat dienvolgens het eerste middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van rechtszekerheid, vertrouwen en hoorplicht"; dat hij voorafgaandelijk vaststelt dat, waar volgens artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet de zogeheten "leefbaarheidsnorm" dient toegepast te worden behoudens in geval van hernieuwing van de vergunning, artikel 3, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningbesluit) stelt dat deze "leefbaarheidsnorm" evenmin van toepassing is in geval van verandering zonder uitbreiding van de mestproductie; dat hij betoogt dat, gelet op de bovenstaande tegenstrijdigheid, voorrang dient gegeven te worden aan de bepalingen van het vergunningbesluit, dat dit blijkt uit de ministeriële omzend-

brief van 9 mei 1996 en uit een publicatie van G. VAN CALSTER in het tijdschrift voor agrarisch recht, jaargang 1996 ("Het vergunningenbeleid in het nieuwe mestdecreet. Overzicht van enkele juridische beschouwingen"); dat hij het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de hoorplicht geschonden acht doordat zowel de bestendige deputatie als de minister in het verleden systematisch artikel 3, § 4, van het vergunningenbesluit toepasten, en de in artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet neergelegde leefbaarheidsnorm niet aanwendden, en doordat in de ganse vergunningsprocedure met geen woord werd gerept over het feit dat de leefbaarheidsnorm in casu van toepassing zou zijn en de vergunning zou worden geweigerd wegens strijdigheid ermee zodat, zonder dat verzoeker zich hieromtrent kon verdedigen, artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet werd toegepast;

2.3.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij stelt dat artikel 3, §4, van het vergunningenbesluit enkel de beperkingen voor inrichtingen en bedrijven regelt als de in artikel 33, §1, van het meststoffendecreet vermelde maxima niet overschreden zijn - quod non in casu -, dat verzoeker niet aantoonde dat de bestendige deputatie en de minister in het verleden systematisch en contra legem artikel 3, § 4, van het vergunningenbesluit toepasten, dat in beide adviezen van de V.L.M. wordt gewezen op de onverenigbaarheid van de vergunningsaanvraag met artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet en tenslotte dat verzoeker werd gehoord door de gewestelijke milieuvergunningscommissie;

2.3.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker nog aanstipt dat hij in kennis is van diverse precedents waarbij zowel de bestendige deputatie als de minister in geval van een veranderingsaanvraag zonder stijging van de mestproductie artikel 3, § 4, van het vergunningenbesluit toepasten en als dusdanig de leefbaarheidsnorm (artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet) buiten beschouwing lieten, dat dit standpunt door de V.L.M. werd bevestigd; dat, voorts, hij nog betoogt dat hij geen kennis had van de adviezen van de V.L.M., en dat ook tijdens de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie met geen woord werd gerept over de eventuele toepasselijkheid van artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet, zodat verzoeker zich dienaangaande dan ook niet nuttig kon verdedigen;

2.3.4. Overwegende dat verzoeker in zijn betoog eraan voorbijgaat dat artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet primeert op artikel 3, § 4, van het vergunningenbesluit; dat verzoeker louter beweert en nergens aantoonde dat zowel de

verwerende partij als de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen in het verleden systematisch de in artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet neergelegde leefbaarheidsnorm niet aanwendden; dat, daarenboven, zelfs indien dat inderdaad zou zijn gebeurd, dergelijke handelwijze geen rechtmatige reden vormt om het meststoffendecreet niet correct toe te passen; dat, voorts, zelfs al zou tijdens het verloop van de ganse vergunningsprocedure de eventuele toepasselijkheid van artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet niet aan bod zijn gekomen - hetgeen evenwel in casu niet het geval blijkt te zijn gelet op de adviezen van de V.L.M. (cfr. pt. 1 c en f supra) - dit de vergunningverlenende overheid er niet van ontslaat evengenoemde bepaling toe te passen; dat, tenslotte, de hoorplicht niet zo ver reikt dat de vergunningverlenende overheid op voorhand aan de betrokkene moet aangeven welke wettelijke en reglementaire bepalingen zij dient toe te passen; dat het door verzoeker in de laatste memorie weergegeven arrest nr. 42.600, VAN DEN BERGH, van 19 april 1993, niet relevant is, daar het in die zaak gaat over het nemen van een ernstige maatregel, gegrond op het "persoonlijk gedrag" van de betrokkene, terwijl het in casu louter gaat om de verplichte toepassing van een decreetsbepaling en die volkomen los staat van het "persoonlijk gedrag" van verzoeker; dat overigens ook uit dat arrest niet kan worden afgeleid dat de overheid systematisch de geldende wetgeving aan de betrokkenen dient uiteen te zetten; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert : "schenking van de wet: verkeerde toepassing van artikel 34, § 4 en artikel 2, 10° van het meststoffendecreet"; dat hij doet gelden dat het in artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet neergelegde begrip "alle inrichtingen van het bedrijf samen" werd miskend daar ten onrechte het aantal varkens, behorende tot de inrichting van verzoekers vader, Sylvain BUYSE, in aanmerking werd genomen voor het maken van de in artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet neergelegde berekening; dat hij betoogt dat zijn inrichting en die van zijn vader niet tot hetzelfde bedrijf behoren; dat hij desbetreffend doet gelden wat volgt:

"- Artikel 2, 10° van het Mestdecreet definieert het begrip 'bedrijf' met name als volgt:

'een of meer entiteiten,

worden als een bedrijf beschouwd : meerdere entiteiten waarvan het eventueel erin gehouden vee, eigendom is van :

- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
- echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;

- een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding...

Onder 'entiteit' dient te worden begrepen 'een inrichting of een deel van een inrichting samen met de oppervlakte cultuurgrond die bij de inrichting of dat deel van de inrichting behoort, en waarvan het eventueel erin gehouden vee behoort tot éénzelfde eigenaar' (artikel 2,8 Mestdecreet) waarbij een inrichting dient te worden gezien als 'een milieu-technische eenheid waar vee wordt gehouden; een exploitatie bestemd voor landbouw- en tuinbouwproductie omvattende één of meer gebouwen of installaties of gedeelten ervan.' (artikel 1,4° Mestdecreet)

Conform artikel 2, 12° van het Mestdecreet is 'een gezin' een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft.'

- Verzoeker is eigenaar van het pluimvee dat op zijn inrichting wordt geëxploiteerd en zijn vader is eigenaar van de varkens welke deel uitmaken van de inrichting gelegen in de Grasstraat, 8, zonder dat er sprake is van 'samenwerking' tussen beiden, zodat verzoeker en zijn vader niet als 'gezin' kunnen worden gekwalificeerd";

dat hij besluit dat vermits alleen het door hem geëxploiteerde pluimvee in aanmerking genomen mocht worden voor de toepassing van de in artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet neergelegde formule, het aldaar bepaalde maximum van 1 niet wordt overschreden;

2.4.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij als volgt repliceert :

"Door de Minister werd terecht het aantal varkens behorende tot de inrichting van de vader van verzoeker, de Heer Sylvain BUYSE, gelegen aan de Grasstraat 8 in aanmerking genomen voor het maken van deze berekening. De inrichting gelegen aan de Grasstraat 15 en deze gelegen aan de Grasstraat 8 behoren immers tot hetzelfde bedrijf;

Artikel 2, 10° van het mestdecreet definieert het begrip 'bedrijf'. Uit dit artikel volgt dat als één bedrijf moet worden beschouwd meerdere entiteiten (entiteit is een inrichting waar vee wordt gehouden, en waarvan het vee behoort tot dezelfde eigenaar) waarvan het eventueel erin gehouden vee eigendom is van leden van eenzelfde gezin (een gezin is een natuurlijk persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hen samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad en door hem aangenomen kinderen).

In dit geval heeft men dus te maken met 2 inrichtingen (Grasstraat 8 en 15), 2 entiteiten (Grasstraat 8 waar de vader eigenaar is van het vee en Grasstraat 15 waar de zoon eigenaar is van het vee), twee producenten (twee eigenaars van het vee nl. vader en zoon) en één bedrijf (namelijk van vader en zoon, leden van hetzelfde gezin !!!)

Verzoeker ontkent dat hij zou 'samenwerken' met zijn vader, doch verweerder merkt op dat verzoeker in zijn beroepschrift tegen de beslissing van de bestendige deputatie dd. 10.03.1997 (stuk 2) zelf stelt: ... ik baat immers een gezinsbedrijf uit, tesamen met mijn vrouw en ouders... Verzoeker kan nu niet meer gaan ontkennen dat hij samenwerkt met zijn vader ...";

2.4.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker benadrukt dat er geen samenwerking is tussen hem en zijn vader, dat hij in zijn beroepschrift enkel wilde verduidelijken dat er soms hulp komt van zijn ouders bij de uitbating van de inrichting, zonder dat er sprake is van een ware, duurzame samenwerking; dat hij opmerkt dat in hetzelfde beroepschrift hij overigens uitdrukkelijk stelde dat door de Mestbank ten onrechte de mestafzet van de door zijn vader geëxploiteerde varkens in aanmerking werd genomen; dat ook in zijn laatste memorie verzoeker ontkent dat er sprake zou zijn van een duurzame samenwerking zoals bedoeld in artikel 2, 12°, van het meststoffendecreet;

2.4.4.1. Overwegende dat artikel 34, § 4, van het meststoffendecreet, zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing, luidde als volgt :

"§4. Uitgezonderd ingeval van hernieuwing van de milieuvergunning mag geen milieuvergunning verleend worden indien ingevolge de vergunningverlening het totaal aantal vergunningplichtige dieren van alle inrichtingen van het bedrijf samen een bepaald maximum overschrijdt.

Dit maximum wordt overschreden indien het resultaat van volgende formule groter is dan één :

$$A1/(200 \times 0,75) \text{ of } A2/1350 + B/(100 \times 0,75) + C/(300 \times 0,55) + D/(600 \times 0,75) + E/(70.000 \times 0,60)$$

Hierin is A1 gelijk aan het aantal zeugen, exclusief het aantal daarbijhorende mestvarkens, voor een gesloten varkenshouderij, A2 het aantal varkens ouder dan 10 weken voor een niet-gesloten varkenshouderij, B gelijk aan het aantal melkkoeien, exclusief het daarbij behorende jongvee, C gelijk aan het aantal stuks vleesvee ouder dan 6 maanden, D gelijk aan het aantal gespeende kalveren, E gelijk aan het aantal stuks pluimvee ouder dan 3 weken, dat op het bedrijf wordt gehouden";

dat in casu de vergunning werd geweigerd, onder meer omdat de aanvraag strijdig werd geacht met artikel 34, § 4; dat uit het bestreden besluit blijkt dat, bij de toetsing aan artikel 34, § 4, rekening werd gehouden met de 950 varkens in de Grasstraat gehouden door Sylvain BUYSE, verzoekers vader, en de 29.100 stuks pluimvee in de Grasstraat 15 gehouden door verzoeker; dat aldus deze dieren aantallen klaarblijkelijk werden beschouwd als horend bij één bedrijf;

2.4.4.2. Overwegende dat artikel 2, 10°, van het meststoffendecreet een "bedrijf" als volgt definieert :

"(...)

10° bedrijf: een of meerdere entiteiten;

worden als één bedrijf beschouwd :

meerdere entiteiten waarvan het eventueel erin gehouden vee, eigendom is van :

- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
- echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;
- een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding;
- verbonden ondernemingen in de zin van IV.A., §1 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen;
- (...);

dat artikel 2, 8°, van hetzelfde decreet volgende definitie van entiteit geeft :

"8° entiteit: een inrichting of een deel van een inrichting samen met de oppervlakte cultuurgrond die bij die inrichting of dat deel van de inrichting behoort, en waarvan het eventueel erin gehouden vee behoort tot éénzelfde eigenaar";

dat artikel 2, 12°, van hetzelfde decreet als volgt omschrijft wat onder een gezin wordt verstaan :

"12° gezin: een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft";

2.4.4.3. Overwegende dat verzoeker een bloedverwant in de eerste graad is van zijn vader, Sylvain BUYSE; dat het feit dat beiden samenwerken genoegzaam blijkt uit het feit dat voor de productie jaren 1995 en 1996 verzoeker en zijn vader een gezamenlijke aangifte deden bij de Mestbank, in die zin dat zij werden opgegeven als de natuurlijke personen die samen het bedrijf gelegen aan de Grasstraat nr. 8 en nr. 15 uitbaten; dat dienvolgens op basis van dat gegeven terecht kan worden geoordeeld dat verzoeker en zijn vader een gezin vormen in de zin van artikel 2, 10°, van het meststoffendecreet; dat dienvolgens overeenkomstig artikel 2, 10°, van hetzelfde decreet de entiteiten van verzoeker en zijn vader terecht als één bedrijf werden aangezien; dat het derde middel niet gegrond is;

2.5. Overwegende dat uit de bespreking van de eerste drie middelen is gebleken dat de bestreden beslissing een afdoende weigeringsmotief vindt in het feit dat de aanvraag van verzoeker niet voldoet aan artikel 34, § 4, van het meststof-fendecreet; dat dienvolgens de kritiek die verzoeker in zijn vierde middel levert op het overige weigeringsmotief, gestoeld op de onvoldoende mestafzet naar de toekomst toe, voorkomt als kritiek op een overtollig motief; dat dienvolgens het eventueel gegrond bevinden van het vierde middel niet tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden; dat het vierde middel dan ook niet moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.